

וآخر בך מה פתוח? איז דבר אלימו באפו ובחרונו יבחלמו. ובך ארחווי הוא מאריך הרשעים - הקדוש ברוך הוא מאיר להם בשלום הזה, ומאריך להם כמו יין שמאיר בראשונה, ואחר בך זעם וזרוג. וקדוש ברוך הוא מושך את הרשעים, אם יחזרו כנגדו - יפה. אם לא - הוא מלחה אותם מאותו העולם הבא, ואין להם בו חלק וישמו מפלל. בא להטהר - מסיעים להם, והקדוש ברוך הוא מטהר אותם ומקרב אותם אליו מטהר אורה ומקרב אותם לאלהי קורא עליהם שלום. זהו שפטותם שלום שלום לרוחך ולקרוב וגוו.

ואשה כי יזוב זוב דמה ימים ורבים שלא עת נרתעה וגוו. רבינו חייא פתח ואמר, (כבריה י) הנה יום בא לה' וחילק שליך בקרבה. הפסוק הנה בך קה אריך לחיות: יבאו? אלא שכבר בא טרם שנברא העולם, והוא יום שבוי יעשה דין לרשעים, והוא יום שבוי יפרע הקדוש ברוך הוא מאוקם שהציקו להם לישראל. היום הנה בא וועמד לפני הקדוש ברוך הוא, ומבקש מפניו לעשות דין ולכללות עוכדי כוכבים ומצלות, ונפתח לו רשות, כמו שנאמר (שם) ואספתית את כל הגוים אל ירושלים למלחמה וגוו.

רבי יצחק אמר, שני ימים הם לקדוש ברוך הוא, אחד שרי עמו, ואחד בא לפניו, ובאלול עשרה הקדוש ברוך הוא קרבנות עם הכל. וכשבא היום הנה לערך קרב, הוא מודאג עם אותו יום אחר, ונוטל כל זין על כל זינו, ועורך קרב בכם, באוטם רמים ונמכרים. זהו שפטותם (ישעה ט כי יום לה' צבאות על כל גאה ורומ ועל כל נשא ושפלו.

כ כי יום ליבי צבאות, על כל גאה ורומ ועל כל נשא ושפלו.

ילבד מה כתיב, אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבחלמו. ובך ארחווי דחיביא בריך הוא נהיר להו בהאי עלמא, ונהייר לון אנטפין כהמרא, דנהיר בקדמיה, ולבתור זעים וקטיל. וקדוש בריך הוא משיך לון לחיביא, אי יחרון לךבליה, יאות, וαι לא שצאי לון מההוא עלמא דאתמי, וליית לון ביה חולקא, וישתצין מפלא. אהונ לאתדכא, מסיעין לון. וקדוש בריך הוא מדפי לון וקריב לון לגביה, וקדاري עלייהו שלום. הדא הוא דכתיב (ישעה ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב וגוו.

יאשה כי יזוב זוב דמה ימים ורבים שלא עת נרתעה וגוו. (ויקרא ט"ז) רב חייא פתח ונאר, (כבריה י) הנה יום בא ליבי וחילק שליך בקרבה. הא קרא חמי מיבעי ליה, הנה יום יבאו, מי, הנה יום בא. אלא שכבר בא, עד לא אברי עלמא, והיא יום דביה יעביד דינא לחיביא. והיא יום דביה יתפרע קדשו בריך היא מאינון דעקוון לון לישראל. הא יום בא וקאים קמי קדשו בריך היא, ותבע מגניה למעבד דינא ולשצאה עבודת כוכבים ומצלות, ואתהייב ליה רשו, כמה דעת אמר (כבריה י) ואספתית את כל הגוים אל ירושלים למלחמה וגוו.

רבי יצחק אמר, תרין יומין איינון לקדשו בריך הוא, חד שארי עמיה, וחד אתי לקמיה, ובאלין עביד קדשו בריך הוא קרבין בכלא. וכד הא יומא, אתי לאגחא קרבא, אזונוג בההוא יומא אחרא, וגטיל זייןין על זייןינה, ואגח קרבא בכלא, באינון ראמין ונמכרים. הדא הוא דכתיב, (ישעה ט) כ כי יום ליבי צבאות, על כל גאה ורומ ועל כל נשא ושפלו.